

Sygn. akt II W 649/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2018r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. Sąd. Monika Formaniewicz

Oskarżyciel: ----

po rozpoznaniu w dniach 3 listopada 2017r., 2 marca 2018r., 2 października 2018r.

sprawy

E. M. - s. R. i U. z d. O., urodz. (...) w I., zam. (...)-(...) G., ul. (...), PESEL (...)

obwinionego o to, że:

w czasie od dnia 1 marca 2017 roku do dnia 4 kwietnia 2017 roku w G., w celu dokuczenia Pani J. P. (1), nawiązując połączenia telefoniczne z jej numerem telefonu, złośliwie ją niepokoił,

tj. o wykroczenie z art. 107 kw

orzeka:

1. Obwinionego **E. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, tj. wykroczenia z art. 107 kw i za to na podstawie art. 107 kw wymierza mu karę 1.000 zł (jeden tysiąc) złotych;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł (stu złotych) opłaty oraz kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) zryczałtowanych wydatków postępowania.

Sygn. akt II W 649/17

UZASADNIENIE

Córka J. P. (2) w przeszłości była żoną E. M.. Z tego związku mają oni córkę W.. Przez pewien czas E. M. zamieszkiwał wspólnie z P. P. (1) w domu J. P. (1) przy ul. (...) w G.. Gdy W. miała kilka miesięcy w/wym. rozwiedli się. E. M. przychodził na ustalone widzenia z dzieckiem. Podczas tych widzeń zamiast spędzać czas z córą zajmował się nagrywaniem i prowokowaniem J. i P. P. (1).

Dowody: zeznania J. P. (1) k. 22, 74;

W sierpniu 2015 r. P. P. (1) wyprowadziła się wraz córką i synem z poprzedniego związku z G. do G.. O powyższym poinformowała ona E. M.. W zw. z tym wysłał on do niej w dniu 18 września 2015 r. wiadomość sms, z treści którego wynikało, że cieszy się on, iż P. P. (1) mieszka w G. gdyż ma on tam kolegę (...).

Mając wiedzę, że P. P. (1) wyprowadziła się, E. M. dzwonił do J. P. (1) z różnych numerów telefonów złośliwie ją niepokojąc. W związku z tym prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w G. z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie (...) został on skazany za wykroczenie z art. 107 kw polegające na złośliwym niepokojeniu J. P. (1) w okresie od 2 do 3 - go marca 2016 r. poprzez wykonywanie połączeń telefonicznych na jej telefon stacjonarny.

Dowody: zeznania J. P. (1) k. 73v-74, wydruk wiadomości sms k. 88, wyrok w sprawie (...) k. 89;

Do tego zdarzały się sytuacje, że E. M. wraz z partnerką M. R., jej córką P. R. i narzeczoną P. C. M. podjeżdżał pod dom J. P. (1) samochodem. Podczas jednej z takich sytuacji pytał obecnego tam S. W. o J. P. (1), nie pytał wówczas o córkę W.. J. P. (1) czuła się tym bardzo zaniepokojona, tym bardziej, że sytuacje się powtarzały, a w samochodzie znajdowały się nieznane jej osoby. Prosiła sąsiadów aby obserwowali jej dom.

Dowody: zeznania J. P. (1) k.73v, częściowo zeznania P. R. k. 113v, częściowo zeznania M. R. k. 114

W dniu 13 maja 2016 r. przed Sądem Rejonowym w G. na posiedzeniu dotyczącym zmiany kontaktów z W. M. P. P. (2) w obecności E. M. podała, że mieszka w G.. Tego dnia również w obecności E. M. zostało w tej sprawie ogłoszone postanowienie, z którego treści wynikało, że widzenia z małoletnią mają się odbywać w (...) w G..

Dowody: zeznania J. P. (1) k. 22, protokół posiedzenia w sprawie I. N. (...) k. 143- 146, odpis postanowienia w sprawie I. N. (...) k.147 – 148;

E. M. został również skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 października 2017 r. w sprawie (...) za uporczywe nękanie swojej byłej żony P. P. (1).

Dowód: odpis wyroku w sprawie (...) k. 131;

Pomiędzy 1 marca 2017 r. a 4 kwietnia 2017 r. E. M. kilkakrotnie dzwonił do J. P. (1) w godzinach wieczornych. W dniu 1 marca 2017 r. zadzwonił do niej o godzinie 20.10. J. P. (1) odebrała telefon. Rozpoznała głos E. M.. E. M. mówił, że jest z telewizji (...), że jedzie zrobić z nią wywiad. Kobieta nagrała to co mówił do niej E. M. w trakcie tego połączenia i rozłączyła się nic nie mówiąc. Tego samego wieczoru E. M. dzwonił jeszcze na numer J. P. (1) o godzinach 21.02, 21.08, 21.27, ale kobieta odbierała już telefonu ponieważ się bała. E. M. ponownie zadzwonił do niej w dniach 24 marca 2017 r. oraz w dniach 2 i 4 kwietnia 2017 r. W efekcie J. P. (1) bała się odbierać telefony od obcych numerów bojąc się, że może do niej dzwonić E. M., obawiała się E. M. tym bardziej, że mieszkała sama, jest też osobą w starszym wieku.

Dowody: zeznania J. P. (1) k. 73v – 74v, 22, wydruki połączeń z telefonu J. P. (1) k. 23 – 28, płyta cd z nagraniem połączenia od E. M. k. 90

E. M. ma(...)lat, jest rozwiedziony, ma dwójkę dzieci w wieku (...) lat, ma wykształcenie średnie, jest zatrudniony na umowę o pracę, deklaruje, że miesięcznie osiąga z tego tytułu dochody w wysokości 4200 zł , w przeszłości był karany za wykroczenia.

Dowody: dane o obwinionym k. 37, informacja k. 14-16;

E. M. nie przyznał się do postawionego mu zarzutu i wyjaśnił, że od 2014 r. próbuje nawiązać kontakt z byłą żoną ponieważ ma zasądzone kontakty z córką i nie może ich wyegzekwować. Ma świadków, z którymi jeździł na odwiedziny do córki, do których to odwiedzin nie doszło. Do J. P. (1) dzwonił wyłącznie po to aby zapytać ją o córkę. Być może w trakcie tych rozmów dochodziło do sprzeczek, jednakże jemu chodziło wyłącznie o nawiązanie kontaktu z W.. Podkreślił też, że jego była żona wraz ze swoim konkubentem demoralizują córkę, on zaś jest alienowany od dziecka.

Na rozprawie E. M. wyjaśnił, że miał zasądzone widzenia z córką w miejscu zamieszkania byłej żony. Była żona. wyprowadziła się z córką do G. bez jego zgody, o czym dowiedział się w sierpniu 2016 r. Ponieważ ma prawo do współdecydowania o wychowaniu córki, to tym samym może codziennie dzwonić do byłej żony i kontaktować się z nią w inny sposób w celu uzyskania informacji o dziecku. W październiku 2016 r. zmienione zostało miejsce kontaktów, miały się one odbywać w (...) w G.. O zmianie terminu miał informować byłą żonę ale nie miał możliwości skontaktowania się z nią bo nie dobierała od niego telefonów. W marcu i kwietniu 2017 r. dzwonił do J. P. (1) ponieważ w tym czasie była żona wraz z córką przebywały u niej. Dzwonił wyłącznie po to aby uzyskać informację o dziecku więc nie ma mowy o nękanii. Podkreślił, że działania P. mają na celu zastraszenie go i odizolowanie od córki W.. O zmianie kontaktów dowiedział się wiosną 2017 r. Nie miał informacji z Sądu o zmianie kontaktów, nie kontaktował

się w tej sprawie z Sądem w Gdańsku. W celu nawiązania kontaktu z córką dzwonił do J. P. (1) i byłej żony z różnych numerów telefonów, o różnych porach, rano i wieczorem. Telefon był odrzucany albo rozmowy były nagrywane, one się nie odbywały.

wyjaśnienia obwinionego k. 31, 72v-73;

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom E. M. na okoliczność, że jego telefony do J. P. (1) były wykonywane jedynie w celu nawiązania kontaktu z córką W.. Przeczą temu przede wszystkim słowa wypowiedziane przez obwinionego podczas tych połączeń telefonicznych, które częściowo zabezpieczyła J. P. (1). Z nagrania przedłożonego przez pokrzywdzoną wynika jednoznacznie, że obwiniony dzwoniąc do niej jedynie obrażał ją i prowokował, w żadnym momencie nie dopytując o córkę.

Do tego obwiniony w okresie objętym zarzutem miał już od dawna wiedzę, że P. P. (1) wraz z córką nie mieszkają w G.. Świadczy o tym treść wiadomości sms z 18 września 2015 r. wysłanej przez obwinionego do P. P. (1) jak również protokół posiedzenia z dnia 13 maja 2016 r. w sprawie I. N. (...) Sądu Rejonowego w G., gdzie P. P. (1) podała, że mieszka w G.. Obwiniony był obecny na tym posiedzeniu jak również podczas ogłoszenia postanowienia w tej sprawie. Wiedział zatem, że widzenia z dzieckiem zostały wyznaczone w (...) w G.. Zatem niewiarygodne były wyjaśnienia obwinionego odnośnie tego, że wiedzę o tym, iż była żona mieszka w G. posiada dopiero od sierpnia 2016 r. Nie mniej jednak nawet przy hipotetycznym założeniu, że dowiedział się on o tym w sierpniu 2016 r., to wykonując połączenia telefoniczne do pokrzywdzonej – w celu jak twierdził nawiązania kontaktu z córką - w okresie objętym postawionym mu w przedmiotowej sprawie zarzutem miał on już pełną świadomość tego, że zarówno była żona jak i jego córka nie mieszkają u J. P. (1).

Jednocześnie nielogiczne były twierdzenia obwinionego, gdzie z jednej strony twierdził, że nie miał on żadnego kontaktu z P. P. (1) ani też wiedzy gdzie w/wym. przebywa, z drugiej zaś strony w marcu i kwietniu 2017 r. dzwonił do J. P. (1) ponieważ miał wiedzę, że w tym czasie była żona wraz z córką miały przebywać u niej. W tym zakresie Sąd nie znalazł z kolei podstaw aby kwestionować zeznania J. P. (1) odnośnie tego, że w okresie wskazanym w zarzucie córka nie przebywała u niej wbrew temu co utrzymywał obwiniony. Z zeznań pokrzywdzonej wynika bowiem, że P. P. (1) jest nauczycielką, jej dzieci uczęszczają do szkoły i przedszkola w G..

Sąd mając na uwadze powyższe nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania J. P. (1) odnośnie tego, że powodem telefonów obwinionego była wyłącznie chęć złośliwego niepokojenia jej. Obwiniony uczestniczył w posiedzeniu sądu w sprawie o kontakty z córką, a mimo to nigdy – co sam potwierdził – w późniejszym okresie nie kontaktował się z sądem czy (...) w G. w tej sprawie, nie zainteresował się też orzeczeniem zapadłym w postępowaniu odwoławczym, nie stawiał się na miejsce widzeń wyznaczone w G., nie kontaktował się z P. P. (1) w sprawie tych kontaktów, co nie stało na przeszkodzie wysłaniu do byłej żony wiadomości sms o treści złośliwej i wulgarnej.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom P. i M. R. w zakresie w jakim potwierdziły one, że podjeżdżały pod dom J. P. (1) z obwinionym, co było zbieżne z wyjaśnieniami obwinionego i zeznaniami pokrzywdzonej. Z zeznań w/wym. świadków wynikało też, że jadąc pod dom J. P. (1) nie miały świadomości, że córka E. M. już tam nie mieszka. Nie można wykluczyć, że obwiniony faktycznie nie poinformował ich o tym fakcie, nie mniej jednak jest to kwestia uboczna dla przedmiotowej sprawy. Zachowania te nie zostały objęte zarzutem, nie mniej jednak składają się na całokształt postępowania obwinionego względem pokrzywdzonej. Sąd dał tym samym wiarę pokrzywdzonej, że takie wizyty wywoływały u niej dodatkowy niepokój i poczucie zagrożenia i że taki właśnie cel chciał osiągnąć oskarżony. tzn. aby ją zastraszyć, a nie nawiązać kontakt z córką. Potwierdzają to zresztą zeznania S. W., który zeznał, że osoby podjeżdżające pod dom J. P. (1) pytały go o nią, nie zaś o W. M. czy P. P. (1). Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania tego świadka, który jest osobą obcą dla stron, nie miał powodów aby kogokolwiek pomawiać tym bardziej, że został pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów i protokołów przedłożonych przez pokrzywdzoną w toku postępowania i zgromadzonych z urzędu, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich

autentyczności. Nie miały przy tym żadnego znaczenia dla sprawy materiały załączone przez obwinionego – wydruki z internetu, zdjęcia i artykuły.

Zdaniem Sądu na podstawie zebranego materiału dowodowego wina obwinionego została wykazana w sposób nie budzący wątpliwości.

Wykroczenie z art. 107 kw polega na złośliwym niepokojeniu innej osoby w celu jej dokuczenia.

Sąd przyjął, że E. M. wypełnił znamiona zarzucanego mu wykroczenia ponieważ w czasie od dnia 1 marca 2017 roku do dnia 4 kwietnia 2017 roku w G., w celu dokuczenia Pani J. P. (1), nawiązując połączenia telefoniczne z jej numerem telefonu, złośliwie ją niepokoił.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom z przyczyn opisanych powyżej w uzasadnieniu. E. M. dzwonił w różnych porach do J. P. (1) tylko po to aby zakłócić jej spokój, wywołać u niej uczucie przykrości czy zdenerwowania. Jego zachowanie było złośliwe i miało na celu wyłącznie dokuczenie pokrzywdzonej.

Wykroczenie określone w art. 107 kw jest zagrożone karą ograniczenia wolności, grzywny do 1500 złotych albo karą nagany. W ramach tego ustawowego zagrożenia w niniejszej sprawie sąd uznał, iż odpowiednią sankcją wobec obwinionego jest wymierzenie kary tysiąca złotych grzywny.

Wymierzając wobec obwinionego karę we wspomnianym wymiarze sąd na niekorzyść obwinionego uwzględnił jego uprzednią karalność za wykroczenia, w tym to, że obwiniony już wcześniej został skazany za analogiczne zachowanie wobec J. P. (1). Na korzyść obwinionego Sąd potraktował krótki czas działania.

Wymierzona kara spełnia w ocenie Sądu wszystkie dyrektywy przewidziane w art. 33 § 1 kw. Przede wszystkim jest ona odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego czynu zabronionego. Zdaniem Sądu wymierzona kara nie przekracza również stopnia winy obwinionego. Należy również przypuszczać, że spełni cele zapobiegawcze oraz wychowawcze w stosunku do obwinionego. Czyn, którego popełnienia obwiniony dopuścił się, z uwagi na uprzednią jego karalność za wykroczenia nie może być traktowany w kategoriach incydentu. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, że należy stosować się do reguł współżycia, a naruszenie tych reguł nie jest bezkarne. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Mając na względzie, że obwiniony osiąga dochody sąd na podstawie art.118 §1 kpw oraz art. 3 w zw. z art. 21 pkt 2 lit 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od niego opłatę w kwocie 100 zł oraz obciążył go kosztami postępowania w kwocie 120 zł.